

Musikk/kultur gjennom tidene Renessansen

Stefán Ólafsson (1619-1688)

MEYJARMISSIR

Björt mey og hrein
mér unni ein
á Ísa-köldu landi.
Sárt ber ég mein
fyrir silkirein
sviptur því tryggðabandi.

Það eðla fljóð
gekk aðra slóð
en ætlað hafði ég lengi,
daprast því hljóð
en dvínar móð
dottið er fyrra gengi.

Stórt hryggðar kíf
sem stála dríf
stingur mig hverju sinni.
Það eðla víf,
meðan endist líf,
aldrei fer mér úr minni.

Það sorgar él
mitt þvingar þel,
við þig hlýt ég skilja.
Þó finni ég hel,
þá farðu vel,
fagurleit hringa þilja.

MØYETAPET

Bjart móy og rein
elska meg, skein
då det Isalandet.
Sárt ber eg mein
om kjærleiks tein,
ribba for truskapsbandet.

Møyi frå meg
gjekk annan veg
enn eg det tenkte lenge.
Tung vart min fot.
Minka min mot
Hugsótt eg hadde fenge.

Sorg gjev meg kiv.
Såri opp riv
tankar i hugen inne.
Slikt edelt viv
i alt mitt liv
aldri går még or minne.

Sárt sorgaél
tvingar mi sjel
når eg lyt skiljast frå deg.
Om eg finn Hel,
så far du vel,
langt fylgjer lengt å trå deg.